Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 12. decembra 2018 *

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Kolektívna obrazová ochranná známka Európskej únie zobrazujúca kruh s dvoma šípkami – Riadne používanie ochrannej známky – Čiastočné zrušenie – Vyhlásenie o čiastočnom zrušení – Článok 15 ods. 1 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 18 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001] – Pravidlo 22 ods. 4 nariadenia (ES) č. 2868/95 [teraz článok 10 ods. 4 delegovaného nariadenia (EÚ) 2018/625] – Vyobrazenie ochrannej známky na obaloch – Vnímanie príslušnou skupinou verejnosti“

Vo veci T-253/17,

Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH, so sídlom v Kolíne (Nemecko), v zastúpení: P. Goldenbaum, I. Rohr a N. Ebbecke, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO

Halston Properties, s. r. o., so sídlom v Bratislave (Slovensko),

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu piatej odvolacej komory EUIPO z 20. februára 2017 (vec R 1357/2015-5) týkajúcemu sa konania vo veci zrušenia medzi spoločnosťami Halston Properties a Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory H. Kanninen, sudcovia J. Schwarcz a C. Iliopoulos (spravodajca),

tajomník: R. Ūkelytė, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2017,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. júla 2017,

po pojednávaní z 12. júna 2018,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 12. júna 1996 podala žalobkyňa, spoločnosť Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH, prihlášku kolektívnej ochrannej známky Európskej únie na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) na základe nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien [nahradeného nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v znení zmien, ktoré samotné bolo nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].

2 Kolektívna ochranná známka, ktorej zápis sa požadoval (ďalej len „sporná ochranná známka“), je toto obrazové označenie:

3 Výrobky a služby uvedené v prihláške patria do tried 1 až 35, 39, 40 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre jednotlivé triedy zodpovedajú tomuto opisu:

– trieda 1: „Chemikálie pre priemysel, vedu, fotografiu, poľnohospodárstvo, záhradníctvo, lesníctvo; nespracované umelé živice, nespracované plasty; pôdne hnojivá; hasiace zmesi; prípravky na kalenie a zváranie kovov; chemikálie na konzervovanie potravín; triesloviny; lepidlá a spojivá pre priemysel“;

– trieda 2: „Farby, fermeže, laky; prostriedky proti hrdzi a poškodeniu dreva; farbivá; moridlá; prírodné živice v surovom stave; kovy vo forme fólie a práškov pre maliarov, dekoratérov, tlačiarov a umelcov“;

– trieda 3: „Bieliace prípravky a pracie prostriedky, prípravky na čistenie, leštenie, odmasťovanie a brúsenie, mydlá, voňavkárske výrobky, éterické oleje, kozmetické prípravky, vlasové vodičky, prípravky na čistenie zubov“;

– trieda 4: „Oleje a tuky na priemyselné účely, mazadlá, prípravky na pohlcovanie prachu, na zvlhčovanie a na viazanie prachu, palivá (vrátane automobilového benzínu) a svietidlá; sviečky a knôty pre osvetlenie“;

– trieda 5: „Farmaceutické, veterinárne a zdravotnícke prípravky; dietetické látky prispôsobené na lekárske účely, detská výživa; náplasti, materiály na obväzovanie; materiál na plombovanie a odtlačky zubov; dezinfekčné prípravky, prípravky na ničenie škodcov, fungicídy, herbicídy“;

– trieda 6: „Obyčajné kovy a ich zliatiny; stavebný materiál z kovu; prenosné stavby z kovu; kovový materiál na železničné trate; káble a drôty z obyčajných kovov s výnimkou elektrických; kovové pánty a drobný železiarsky tovar; kovové potrubia a rúry; bezpečnostné schránky; výrobky z kovov zaradené do triedy 6; rudy“;

– trieda 7: „Strojové zariadenia na obrábanie kovov, dreva, textilu, papiera, plastov alebo stavebných materiálov; elektrické stroje a prístroje pre domácnosť a kancelárie, zaradené do triedy 7; obrábacie stroje; motory (s výnimkou motorov pre pozemné vozidlá); Spojky a prevodové súčasti (nie do pozemných vozidiel); poľnohospodárske náradie zaradené do tejto triedy; inkubátory na vajcia“;

– trieda 8: „Nástroje na ručný pohon; zariadenia na ručný pohon pre dom a záhradu ako aj spracovanie kovov, dreva, papiera, textilu, plastových a stavebných materiálov, zaradené do triedy 8; nože, vidličky a lyžice; bodné a sečné zbrane; britvy, žiletky, holiace strojčeky“;

– trieda 9: „Vedecké, plavebné, zememeračské, elektrické, fotografické, kinematografické, optické, vážiace, meracie, signalizačné, kontrolné (dozorné), bezpečnostné (záchranné) a učebné prístroje a nástroje elektrické prístroje a nástroje obsiahnuté v tejto triede; prístroje na zaznamenávanie, prenos, reprodukciu zvuku a obrazov; magnetické nosiče záznamu, zvukové disky; predajné automaty a mechanizmy uvádzané do činnosti vhodením mince; registračné pokladnice, počítacie stroje, zariadenia na spracovanie údajov a počítače; hasiace prístroje“;

– trieda 10: „Chirurgické, lekárske, stomatologické a veterinárne prístroje a zariadenia, umelé končatiny, oči a zuby; ortopedické výrobky; materiály na chirurgické šitie“;

– trieda 11: „Zariadenia na osvetľovanie, vykurovanie, výrobu pary, prípravu jedál, chladenie a sušenie, vetranie, rozvod vody a sanitárne zariadenia“;

– trieda 12: „Vozidlá; zariadenia na pohyb po zemi, vode alebo vzduchu“;

– trieda 13: „Strelné zbrane; strelivo a náboje; výbušniny; ohňostroje“;

– trieda 14: „Drahé kovy a ich zliatiny, výrobky z drahých kovov alebo výrobky pokovované drahými kovmi zaradené do triedy 14; šperky, bižutéria, drahokamy; hodinárske výrobky a iné chronometre“;

– trieda 15: „Hudobné nástroje“;

– trieda 16: „Papier, lepenka a výrobky vyrobené z týchto materiálov zaradené do triedy 16; tlačoviny; kníhviazačský materiál; fotografie; papiernický tovar a písacie potreby; lepidlá (lepiace materiály) na kancelárske účely alebo na použitie v domácnosti; potreby pre umelcov; maliarske štetce; písacie stroje a kancelárske potreby (okrem nábytku); vzdelávacie a učebné potreby (okrem prístrojov); obalové materiály z plastických hmôt zaradené do triedy 16; hracie karty; tlačiarenské písmo; štočky“;

– trieda 17: „Kaučuk, gutaperča, guma, azbest, sľuda a výrobky z týchto materiálov zaradené do triedy 17; plastové výlisky ako polotovary; tesniace, upchávacie a izolačné materiály; nekovové pružné rúry“;

– trieda 18: „Usne, koženky a výrobky z týchto materiálov zaradené do tejto triedy; zvieracie kože; kufre a cestovné tašky; dáždniky, slnečníky a vychádzkové palice; biče, postroje a sedlárske výrobky“;

– trieda 19: „Stavebné nekovové materiály; nekovové neohybné rúry pre stavebníctvo; asfalt, smola a bitúmen; nekovové prenosné stavby; nekovové pomníky“;

– trieda 20: „Nábytok, zrkadlá, rámy na obrazy; Výrobky zaradené do triedy 20, z dreva, korku, tŕstia, trstiny, vŕbového prútia, rohoviny, kostí, slonoviny, veľrybej kosti, korytnačiny, jantáru, perleti, morskej peny a z náhrad týchto materiálov alebo z plastových materiálov“;

– trieda 21: „Prístroje zaradené do tejto triedy a kuchynské náradie a nádoby a náradie a nádoby pre domácnosť (nevyrobené z drahých kovov alebo bez povrchovej úpravy drahými kovmi); hrebene a špongie; kefy (s výnimkou štetcov); materiál na výrobu kief; výrobky na čistenie; oceľová vlna; sklo ako surovina alebo polotovar (s výnimkou stavebného skla); sklenené výrobky, porcelán a keramický tovar zaradený do tejto triedy“;

– trieda 22: „Laná, šnúrky, špagáty, siete; stany, celtoviny, lodné plachty, tašky (zaradené do tejto triedy); materiály na vyplňovanie a vypchávanie (okrem materiálov z gumy a plastov; textilné materiály zo surového vlákna“;

– trieda 23: „Nite na textilné použitie“;

– trieda 24: „Textílie a textilné tovary zaradené do triedy 24; posteľné a stolové pokrývky“,

– trieda 25: „Odevy, obuv, pokrývky hlavy“;

– trieda 26: „Čipky a výšivky, stužky a šnúrky; gombíky, háčiky a očká, špendlíky a ihly; umelé kvety“;

– trieda 27: „Koberce, predložky, rohože, rohožky, linoleum a iné podlahové krytiny; tapety okrem textilných“;

– trieda 28: „Hry a hračky; predmety na gymnastiku a šport zaradené do tejto triedy; ozdoby na vianočné stromčeky“;

– trieda 29: „Mäso, ryba, hydina a zverina; mäsové výťažky; konzervované, sušené a varené ovocie a zelenina; rôsoly, džemy, ovocné omáčky; vajcia, mlieko a mliečne výrobky; jedlé oleje a tuky“,

– trieda 30: „Káva, čaj, kakao, cukor, ryža, maniok, ságo, kávové náhradky; múka a výrobky z obilia, chlieb, pekárske a cukrárske výrobky, zmrzliny; med, melasový sirup; kvasnice, prášky do pečiva; soľ, horčica; ocot, omáčky ako chuťové prísady; korenie; ľad na osvieženie“;

– trieda 31: „Poľnohospodárske, záhradkárske a lesné produkty a obilniny, ktoré nie sú zahrnuté v iných triedach; živé zvieratá; čerstvé ovocie a zelenina; semená, rastliny a kvety; potrava pre zvieratá, slad“;

– trieda 32: „Pivo; minerálne a sýtené vody a iné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov“;

– trieda 33: „Alkoholické nápoje (okrem piva)“;

– trieda 34: „Tabak; potreby pre fajčiarov; zápalky“;

– trieda 35: „Reklamné služby“;

– trieda 39: „Preprava; balenie a skladovanie tovaru“,

– trieda 40: „Spracovanie a úprava materiálov; recyklácia obalov“;

– trieda 42: „Odpratávanie a likvidácia odpadu; vytváranie počítačových programov na spracovávanie údajov“.

4 V bode 6 pravidiel na používanie spornej ochrannej známky, ktoré boli predložené spolu s prihláškou, sa okrem iného stanovuje, že sporná ochranná známka je vytvorená „na to, aby sa spotrebiteľom a obchodníkom umožnilo rozpoznať obaly, ktoré tvoria súčasť duálneho systému, pre ktorý bol zavedený príspevok na financovanie systému, ako aj takto zabalené výrobky a odlišovať ich od iných obalov a výrobkov…“.

5 Sporná ochranná známka bola ako kolektívna ochranná známka Európskej únie zapísaná 19. júla 1999 pod číslom 298273 pre všetky výrobky a služby uvedené v bode 3 vyššie.

6 V dňoch 25. septembra 2006 a 17. mája 2016 bol obnovený zápis spornej ochrannej známky.

7 Dňa 2. novembra 2012 ďalší účastník konania pred EUIPO, spoločnosť Halston Properties, s. r. o., podala návrh na zrušenie spornej ochrannej známky na základe článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001], z dôvodu, že táto ochranná známka nebola predmetom riadneho používania vo vzťahu k výrobkom, pre ktoré bola zapísaná. Tento návrh smeroval proti všetkým výrobkom zapísaným do tried 1 až 34 uvedeným v bode 3 vyššie. Služby, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, spochybnené neboli.

8 Žalobkyňa predložila viaceré dokumenty týkajúce sa používania spornej ochrannej známky. Nachádzajú sa medzi nimi rozličné licenčné dohody, ako aj iné dokumenty upravujúce používanie spornej ochrannej známky na obaloch.

9 Rozhodnutím z 26. mája 2015 zrušovacie oddelenie EUIPO čiastočne vyhovelo návrhu na zrušenie a vyhlásilo, že práva žalobkyne sa zrušujú s účinnosťou od 2. novembra 2012 vo vzťahu k niektorým výrobkom (ďalej len „sporné výrobky“), teda vo vzťahu k všetkým výrobkom tried 1 až 34 uvedeným v bode 3 vyššie okrem nasledujúcich výrobkov:

– trieda 6: „Obaly z kovu zaradené do triedy 6“;

– trieda 16: „Obaly z papiera a kartónu zaradené do triedy 16; plastické materiály na balenie zaradené do triedy 16“;

– trieda 17: „Obaly z kaučuku, gutaperče, gumy, azbestu a zo sľudy zaradené do triedy“;

– trieda 18: „Obaly z kože a imitácie kože zaradené do triedy 18“;

– trieda 20: „Obaly z dreva, korku, tŕstia, trstiny, vŕbového prútia a z náhrad týchto materiálov alebo z plastových materiálov zaradené do triedy 20“;

– trieda 21: „Nádoby ako obaly pre domácnosť alebo kuchyňu (nevyrobené z drahých kovov alebo bez povrchovej úpravy drahými kovmi); obaly zo skla, porcelánu a keramiky zaradené do triedy 21“;

– trieda 22: „Obaly zaradené do triedy 22“;

– trieda 24: „Textilné obaly zaradené do triedy 24“.

10 Dňa 8. júla 2015 žalobkyňa podala na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia 2017/1001) odvolanie proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia v rozsahu, v akom sa v tomto rozhodnutí vyhlásilo, že práva žalobkyne sa vo vzťahu k sporným výrobkom zrušujú.

11 Rozhodnutím z 20. februára 2017 (vec R 1357/2015-5) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) piaty odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol. Konkrétne sa domnieval, že žalobkyňa nepredložila dôkaz o tom, že spornú ochrannú známku používala v súlade s jej hlavnou funkciou, a to zaručiť totožnosť pôvodu sporných výrobkov. V tejto súvislosti odvolací senát na úvod uviedol, že treba zohľadniť

skutočnosť, že sporná ochranná známka je kolektívnou ochrannou známkou, ktorá je vzhľadom na túto vlastnosť predmetom používania umožňujúceho zaistiť zachovanie jej práv, keďže bola používaná v súlade s jej funkciou označenia výrobkov a služieb členov združenia. Ďalej otázka, či sa sporná ochranná známka používala ako označenie pôvodu výrobkov, na ktoré sa vzťahuje sporná ochranná známka, sa posúdi v závislosti od vnímania zo strany relevantnej verejnosti, ktorá si v prejednávanom prípade spornú ochrannú známku spája s „ekologickým správaním podniku“ a vníma uvedenú ochrannú známku ako informáciu o tom, že odpady z obalov označené týmto označením sa môžu zhromažďovať v kontajneroch alebo vreciach určených osobitne na tento účel, a následne využívať.

12 Odvolací senát uviedol, že keďže sa pre priemerného relevantného spotrebiteľa Európskej únie označenie spornej ochrannej známky obmedzuje na informáciu o tom, že takto označené odpady z obalov môžu byť zhromažďované a následne využívané podľa určitého systému, sporná ochranná známka z hľadiska uvedeného spotrebiteľa nie je využívaná na označenie pôvodu sporných výrobkov. Aj keď sa zdá, že obal a výrobok predstavujú pri predaji „celok“, relevantný spotrebiteľ je úplne spôsobilý rozlišovať medzi ochrannou známkou, ktorá označuje obchodný pôvod výrobku, a ochrannou známkou, ktorá poukazuje na ďalšie používanie odpadov z prázdnych a použitých obalov po tom, ako samotný výrobok spotrebiteľ rozbalil, použil alebo spotreboval. Keďže výrobok, na ktorého obale je viditeľná sporná ochranná známka, sa nijako neodlišuje od totožného výrobku, na ktorého obale nie je zobrazená uvedená ochranná známka, sporná ochranná známka v dôsledku toho neoznačuje určitú vlastnosť výrobkov.

13 Okrem toho odvolací senát uvádza, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že používanie spornej ochrannej známky malo za cieľ vytvoriť alebo zachovať odbyt sporných výrobkov. Všetky predložené dokumenty sa týkajú používania spornej ochrannej známky, pokiaľ ide o predajné obaly.

Návrhy účastníkov konania

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

15 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

16 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza jediný žalobný dôvod, ktorý je založený na porušení článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 18 ods. 1 nariadenia 2017/1001) v spojení s článkom 66 toho istého nariadenia (teraz článok 74 nariadenia 2017/1001).

17 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že dokumenty, ktoré predložila, preukazujú nielen obchodné používanie spornej ochrannej známky vo vzťahu k obalom výrobkov, ale takisto vo vzťahu k zabaleným sporným výrobkom.

18 V prvom rade podľa nej EUIPO opomenul zohľadniť to, že dôkazy o používaní sa netýkali výlučne obalov predávaných samostatne, ale takisto predajných obalov, teda obalov, ktoré sú ponúkané tak, že tvoria s výrobkom jeden celok v rámci predaja. Ide o viacnásobné označenie výrobku na jeho obale, ktoré sa bežne používa a na ktoré je verejnosť zvyknutá.

19 V druhom rade sa žalobkyňa domnieva, že ako vyplýva z pravidla 22 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 [teraz článok 10 ods. 4 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a ktorým sa zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1)], vyobrazenie spornej ochrannej známky na obaloch týkajúcich sa sporných výrobkov je priamym dôkazom toho, že sporná ochranná známka bola predmetom riadneho používania na zabezpečenie dodržiavania práv. Vo všeobecnosti verejnosť priradí označenie umiestnené na obaloch samotnému výrobku, a nie jeho obalu.

20 V treťom rade podľa žalobkyne verejnosť vníma spornú ochrannú známku nielen v tom zmysle, že predmetný obal predstavuje určitú materiálovú vlastnosť alebo pochádza od určitého dodávateľa obalov, ale v súlade s bodom 6 pravidiel na používanie spornej ochrannej známky a v súlade so zvláštnou funkciou kolektívnej ochrannej známky skôr v zmysle, že obal je súčasťou vhodného systému nakladania s odpadmi, a zároveň, že výrobca sporných výrobkov je súčasťou systému licenčných dohôd žalobkyne. To platí o to viac, že používatelia spornej ochrannej známky nie sú dodávateľmi obalov, ale predávajúcimi alebo výrobcami zabalených výrobkov.

21 Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že sporná ochranná známka označuje takisto určité nemateriálne vlastnosti sporných výrobkov. Signalizuje totiž, že sporné výrobky pochádzajú od podniku, ktorý finančne investoval do odstránenia jeho obalu v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3) a že výdavky vynaložené na tento účel umožňujú zaistiť lepšiu recykláciu použitých obalov, zabrániť zbytočným nákladom na obaly, uľahčiť verejné odstraňovanie odpadu a nakoniec čo možno najviac chrániť životné prostredie. Myšlienka, ktorú podľa žalobkyne šíri sporná ochranná známka a ktorú bude relevantná verejnosť vnímať, sa vzťahuje na presne určenú charakteristickú črtu, a to správanie podniku. V tomto zmysle sporná ochranná známka vyjadruje nemateriálnu vlastnosť sporných výrobkov. Spotrebiteľ sa rozhodne nie pre určitý obal ako taký, ale pre určitý výrobok v obale, lebo tento výrobok pochádza od podniku, ktorý investoval finančné prostriedky do obalu dotknutého výrobku s cieľom, aby tento obal a obaly tohto druhu boli odstránené v zmysle smernice 2008/98.

22 EUIPO spochybňuje túto argumentáciu.

23 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 „ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku EÚ v Únii v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka EÚ je predmetom sankcií stanovených v tomto nariadení, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania“.

24 Podľa článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 práva majiteľa ochrannej známky Európskej únie sa vyhlásia za zrušené na základe návrhu podaného na EUIPO alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení práv, ak sa ochranná známka Európskej únie v súvislosti s tovarmi alebo so službami, pre ktoré bola zapísaná, počas piatich rokov nepretržite riadne nepoužívala v Únii a pre jej nepoužívanie neexistujú žiadne náležité dôvody. Článok 51 nariadenia č. 207/2009 sa uplatňuje takisto na kolektívne ochranné známky Európskej únie v súlade s článkom 66 ods. 3 nariadenia č. 207/2009.

25 Podľa pravidla 22 ods. 3 a 4 nariadenia č. 2868/95 [teraz článok 10 ods. 3 a 4 delegovaného nariadenia 2018/625] uplatniteľného na konania o zrušenie podľa pravidla 40 ods. 5 toho istého nariadenia [teraz článok 19 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625] sa dôkaz o používaní musí týkať miesta, dĺžky trvania, významu a povahy používania ochrannej známky a v zásade sa obmedzuje na predloženie

dokumentov a predmetov ako obaly, etikety, cenníky, katalógy, faktúry, fotografie, novinové inzeráty a písomné vyhlásenia uvedené v článku 78 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 97 ods. 1 písm. f) nariadenia 2017/1001].

26 Ako vyplýva z judikatúry, ochranná známka je predmetom riadneho používania, ak sa používa v súlade so svojou základnou funkciou, ktorou je zaručiť identifikáciu pôvodu výrobkov a služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvárala alebo zachovávala odbyt pre tieto výrobky a služby, pričom za riadne používanie sa nepovažuje symbolické používanie, ktorého účelom je len zachovanie práv z ochrannej známky (pozri analogicky rozsudok z 11. marca 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, bod 43). V tejto súvislosti treba spresniť, že rovnako je základnou funkciou kolektívnej ochrannej známky Európskej únie rozlišovať výrobky alebo služby členov združenia, ktoré je majiteľom ochrannej známky, od výrobkov alebo služieb iných podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, The Tea Board/EUIPO, C-673/15 P až C-676/15 P, EU:C:2017:702, bod 63).

27 Posúdenie riadnej povahy používania ochrannej známky musí spočívať na súhrne skutočností a okolností týkajúcich sa určenia jej skutočného obchodného používania, najmä na tom, či jej používanie v príslušnom ekonomickom odvetví možno považovať za dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou, na povahe týchto tovarov a služieb, vlastnostiach trhu a rozsahu a frekventovanosti používania ochrannej známky [pozri rozsudok z 10. septembra 2008, Boston Scientific/ÚHVT – Terumo (CAPIO), T-325/06, neuverejnený, EU:T:2008:338, bod 30 a citovaná judikatúra].

28 Okrem toho riadne používanie ochrannej známky nie je možné preukázať pravdepodobnosťou alebo domnienkami, ale musí byť založené na konkrétnych a objektívnych skutočnostiach a cieľoch, ktoré preukazujú skutočné a dostačujúce používanie ochrannej známky na predmetnom trhu [pozri rozsudok z 23. septembra 2009, Cohausz/ÚHVT – Izquierdo Faces (acopat), T-409/07, neuverejnený, EU:T:2009:354, bod 36 a citovanú judikatúru]. Treba vykonať celkové posúdenie, ktoré zohľadní všetky relevantné faktory predmetného prípadu a implikuje určitú vzájomnú závislosť zohľadňovaných faktorov [pozri rozsudok z 18. januára 2011, Advance Magazine Publishers/ÚHVT – Capela & Irmãos (VOGUE), T-382/08, neuverejnený, EU:T:2011:9, bod 30 a citovanú judikatúru].

29 Takisto ak bola ochranná známka zapísaná pre kategóriu tovarov alebo služieb, ktorá je taká široká, že je v nej možné rozlíšiť podkategórie, na ktoré možno nahliadať samostatne, dôkaz, že ochranná známka bola riadne používaná vo vzťahu k časti týchto tovarov alebo služieb, poskytuje ochranu len pre podkategóriu alebo podkategórie, pod ktoré spadajú tovary alebo služby, pre ktoré bola ochranná známka skutočne používaná [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. júla 2005, Reckitt Benckiser (España)/ÚHVT – Aladin (ALADIN), T-126/03, EU:T:2005:288, bod 45, a z 13. februára 2007, Mundipharma/ÚHVT – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, bod 23].

30 Tento žalobný dôvod je potrebné posudzovať vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

31 Na úvod treba najprv spresniť, že vzhľadom na to, že ďalší účastník konania pred EUIPO predložil svoj návrh na zrušenie EUIPO 2. novembra 2012, obdobie piatich rokov uvedené v článku 51 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 pokrýva obdobie od 2. novembra 2007 do 1. novembra 2012 (ďalej len „relevantné obdobie“).

32 Okrem toho treba pripomenúť, že predmet žaloby sa obmedzuje výlučne na otázku, či bolo pre sporné výrobky preukázané používanie, ktoré je spôsobilé zaistiť zachovanie práv zo spornej ochrannej známky. Obaly v triedach 6, 16 až 18, 20 až 22 a 24, v rámci ktorých práva žalobkyne neboli zrušené, dotknuté nie sú.

33 Ako správne konštatovala žalobkyňa, odvolací senát nespochybnil to, že sporná ochranná známka bola predmetom riadneho používania ako kolektívna ochranná známka v početných členských štátoch Únie na všetkých druhoch obalov na výrobky. Vzhľadom na to, že v súlade s judikatúrou citovanou

v bode 29 vyššie dôkaz o riadnom používaní spornej ochrannej známky pre časť týchto výrobkov má za následok iba ochranu podkategórie alebo podkategórií, pod ktoré patria výrobky, pre ktoré bola ochranná známka Európskej únie skutočne používaná, vzniká otázka, či, ako tvrdí žalobkyňa, dôkaz o riadnom používaní spornej ochrannej známky na obaloch so sebou nesie i dôkaz o riadnom používaní pre samotné zabalené výrobky.

34 V tejto súvislosti odvolací senát dospel v bode 31 napadnutého rozhodnutia k záveru, že používanie, ktoré je spôsobilé zaistiť zachovanie práv, môže byť preukázané takisto predložením obalov v súlade s pravidlom 22 ods. 4 nariadenia č. 2868/95. Odvolací senát však právom konštatoval, že to žalobkyňu nezbavuje povinnosti preukázať, že aj relevantná verejnosť používanie spornej ochrannej známky na obaloch skutočne chápe ako používanie ochrannej známky na sporných výrobkoch.

35 Na to, aby bolo používanie ochrannej známky kvalifikované ako riadne, totiž musí ísť o používanie v súlade so základnou funkciou ochrannej známky, ktorou je zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi pôvod tovaru alebo služby, umožňujúc im rozlíšiť, bez možnosti zámeny, tento tovar alebo službu od tovarov alebo služieb iného pôvodu (pozri analogicky rozsudok z 11. marca 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, body 36 a 43). V dôsledku toho posúdenie riadneho používania ochrannej známky musí byť založené na vnímaní relevantnou verejnosťou.

36 V predmetnom prípade treba po prvé uviesť, že odvolací senát oprávnene dospel k záveru, že sporné výrobky sú adresované v zásade širokej verejnosti, akou sú napríklad spotrebitelia pracích práškov a kozmetických výrobkov, liekov, elektrických nástrojov a prístrojov pre domácnosť, elektrických prístrojov, odevov, potravín, výrobkov, na predaj ktorých treba schválenie, a nápojov, nábytku a bytového zariadenia, a že sú sčasti zamerané takisto na špecializovanú verejnosť, ako sú napríklad špecialisti v oblasti poľnohospodárstva, obchodu a priemyslu. Po druhé odvolací senát správne konštatoval, že treba predpokladať, že cieľová verejnosť bude vykazovať normálny až vysoký stupeň pozornosti, pokiaľ ide o sporné výrobky zahŕňajúce jednak spotrebný tovar a úžitkové výrobky používané každodenne, ale takisto aj výrobky, ktorých získanie je spojené s vysokými nákladmi, alebo ktoré môžu mať významné hospodárske, ekologické či hygienické dôsledky, ako sú napríklad chemické produkty, priemyselné oleje, mazivá, ochranné výrobky proti deteriorizácii dreva, dezinfekčné látky, liečivé prípravky, obrábacie stroje, zdravotnícke prostriedky a vozidlá. Okrem toho treba uviesť, že účastníci konania v každom prípade nespochybňujú definíciu relevantnej verejnosti vykonanú odvolacím senátom, ako aj úvahy týkajúce sa stupňa jej pozornosti.

37 Vzhľadom na hľadisko relevantnej verejnosti odvolací senát správne dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že používala spornú ochrannú známku v súlade s jej hlavnou funkciou zaručiť pôvod sporných výrobkov.

38 Konkrétne odvolací senát oprávnene, odkazujúc v tejto súvislosti na konštatovania Všeobecného súdu v rozsudku z 24. mája 2007, Duales System Deutschland/Komisia (T-151/01, EU:T:2007:154, bod 159), dospel k záveru, že relevantná verejnosť identifikuje spornú ochrannú známku umiestnenú na obale ako informáciu, že tento obal môže byť zbieraný a využitý podľa určitého systému. Ako totiž odvolací senát správne uviedol, je všeobecne známou skutočnosťou, a okrem toho potvrdené dokumentmi predloženými žalobkyňou, že relevantná verejnosť je na spornú ochrannú známku zvyknutá a už celý rad rokov pozná systémy využívania obalových odpadov. Podľa zistenia odvolacieho senátu, ktorý v tejto súvislosti odkazuje na štúdiu nemeckého inštitútu pre výskum verejnej mienky predloženú žalobkyňou, 98 % osloveného obyvateľstva v roku 2003 v Nemecku pozná spornú ochrannú známku a 78 % nemeckého obyvateľstva v tom istom roku spornú ochrannú známku kvalifikovalo ako „označenie umiestnené na obaloch na to, aby bol spotrebiteľ informovaný o tom, že tieto obaly sú odstraňované mimo ostatného odpadu v zberných nádobách duálneho systému“. Podľa tých istých zistení odvolacieho senátu, ktorý v tomto ohľade odkázal na výročnú správu francúzskeho podniku Eco-Emballages, podobného ako žalobkyňa, bola sporná ochranná známka v roku 2010 uvedená na 95 % obalov vo Francúzsku a poznalo ju 75 % francúzskeho obyvateľstva, z čoho 99,2 % bolo schopných tieto obalové odpady triediť.

39 Žalobkyňa nespochybňuje zistenie odvolacieho senátu, podľa ktorého relevantná verejnosť vníma spornú ochrannú známku v tom zmysle, že obal je súčasťou vhodného systému nakladania s odpadmi. Tvrdí však, že okrem tohto vnímania uvedená verejnosť vníma ochrannú známku v tom zmysle, že výrobca sporných výrobkov je súčasťou systému licenčných dohôd žalobkyne. Sporná ochranná známka v dôsledku toho podľa nej šíri nemateriálnu vlastnosť sporných výrobkov, a to síce ekologické správanie podniku, ktorý sporné výrobky vyrába alebo ich distribuuje. Verejnosť podľa nej spornú ochrannú známku umiestnenú na obaloch prisúdi výrobku, a nie jeho obalu.

40 V tejto súvislosti treba v prvom rade konštatovať, že vyjadrenia žalobkyne sa javia byť čiastočne rozporuplné, keďže na jednej strane tvrdí, že relevantná verejnosť vníma spornú ochrannú známku ako informáciu o tom, že predajný obal – ako integrálna súčasť predajnej jednotky vytváranej spolu s výrobkom – je súčasťou vhodného systému nakladania s odpadmi a na druhej strane, že relevantná verejnosť pripíše výrobku a nie jeho obalu, spornú ochrannú známku umiestnenú na obaloch.

41 Ďalej treba uviesť, že vyjadrenia žalobkyne nie sú relevantné. Iste, je pravda, že sporná ochranná známka v súlade so svojou funkciou kolektívnej ochrannej známky odkazuje na skutočnosť, že výrobca alebo distribútor sporných výrobkov je súčasťou systému licenčných dohôd žalobkyne, a poukazuje teda na určité ekologické správanie tohto podniku. Nič to však nemení na tom, že ako správne uviedol odvolací senát, relevantná verejnosť je v plnom rozsahu spôsobilá rozlíšiť medzi ochrannou známkou, ktorá označuje obchodný pôvod výrobku a ochrannou známkou, ktorá poukazuje na využívanie prázdnych a použitých obalových odpadov po tom, čo spotrebiteľ samotný výrobok vybalil, použil či spotreboval, aj keď sa javí, že obal a výrobok pri predaji tvoria „jeden celok“. Z dôkazov predložených žalobkyňou napokon vyplýva, že samotné výrobky sú riadne označované ochrannými známkami patriacimi rôznym spoločnostiam.

42 Z toho vyplýva, že používanie spornej ochrannej známky ako kolektívnej ochrannej známky, ktorá označuje výrobky členov združenia, aby ich odlíšila od výrobkov pochádzajúcich od podnikov, ktoré nie sú súčasťou tohto združenia, bude relevantnou verejnosťou vnímané ako používanie týkajúce sa obalov. Nemateriálna vlastnosť, ktorú uplatňuje žalobkyňa, ktorá je prisudzovaná spornej ochrannej známke, to znamená ekologické správanie podniku vďaka jeho účasti v systéme licenčných dohôd žalobkyne, relevantná verejnosť prisúdi možnosti ekologického spracovania obalu, a nie takému spracovaniu samotného zabaleného výrobku, ktorý sa môže javiť ako nevhodný pre ekologické spracovanie, ako sú napríklad strelné zbrane patriace do triedy 13.

43 Nakoniec takéto posúdenie je takisto potvrdené znením bodu 6 pravidiel na používanie spornej ochrannej známky, podľa ktorého sporná ochranná známka bola vytvorená „na to, aby sa spotrebiteľom a obchodníkom umožnilo rozpoznať obaly, ktoré tvoria súčasť duálneho systému, pre ktorý bol zavedený príspevok na financovanie systému, ako aj takto zabalené výrobky a odlišovať ich od iných obalov a výrobkov“. V dôsledku toho vnímanie spornej ochrannej známky relevantnou verejnosťou sa netýka nemateriálnej vlastnosti sporných výrobkov, ale nemateriálnej vlastnosti obalu týchto výrobkov patriacich do duálneho systému spravovaného žalobkyňou.

44 Odvolací senát preto v bodoch 33, 35 a 37 napadnutého rozhodnutia oprávnene konštatoval, že žalobkyni sa okrem toho nepodarilo preukázať, že používanie spornej ochrannej známky malo za cieľ vytvoriť alebo zachovať odbyt v porovnaní s ostatnými hospodárskymi subjektmi, prinajmenšom pokiaľ ide o sporné výrobky. Vzhľadom na to, že spotrebiteľ ochrannú známku rozpozná iba ako informáciu o tom, že takto označený obalový odpad môže byť odstránený vďaka zberným zariadeniam v blízkosti, vyjadruje umiestnenie spornej ochrannej známky na obale iba to, že podnik, ako aj všetky ostatné hospodárske subjekty, sa správajú v súlade s požiadavkou stanovenou v smernici 2008/98, podľa ktorej povinnosť využívať obalové odpady majú všetky podniky.

45 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa v málo pravdepodobnom prípade, ak by ponuky konkurencie boli totožné a spotrebiteľ by sa rozhodoval iba na základe kvality obalu pre zabalený výrobok, sporná ochranná známka nevytvára alebo nezachováva odbyt v porovnaní s ostatnými hospodárskymi subjektmi, pokiaľ ide o sporné výrobky, ale iba pokiaľ ide o obal.

46 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že za relevantné obdobie žalobkyňa nepreukázala riadne používanie, ktoré by bolo spôsobilé zaistiť zachovanie práv zo spornej ochrannej známky pre sporné výrobky, a teda sa treba domnievať, že jediný žalobný dôvod je nedôvodný, a v dôsledku toho musí byť zamietnutý.

47 Žaloba preto musí byť zamietnutá.

O trovách

48 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania, ktoré vznikli ÚHVT v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. decembra 2018.

Podpisy